

JURIDISCH NIEUWS

EEN MUZIKALE MIDDAG

🕒 25 september 2015   👤 Webmeester   📖 3 min. leestijd

Webmeester

[f Facebook](#)

[t Twitter](#)

[in LinkedIn](#)

[✉ Email](#)

[WhatsApp](#)

Bent u een jurist met diepgaande kennis van muziek? Dan bent u een zeldzame parel, want: “Weinig muzikanten weten veel van het recht... en héél weinig juristen weten veel van muziek.” Zo sprak advocate Bindu de Knock afgelopen dinsdag tijdens een congresmiddag over muziek en IE-recht die werd georganiseerd door uitgeverij **deLex**, in het stijlvolle hotel Arena te Amsterdam. De twintig aanwezige advocaten, academici en muzikuitgevers werden de hele middag verwend met sappige zaken en vrolijke geluidsfragmenten.

***Blurred Lines* moest het opgeven**

Bindu de Knock benadrukte dat kennis van muziek essentieel is voor de advocaat die optreedt in auteursrechtzaken over muziek. Hoe beoordeel je nou of iemand een liedje heeft gejat? Dat kan aardig technisch worden. De Knock illustreerde haar verhaal met de Amerikaanse *Blurred Lines Case*, waarin een jury oordeelde dat het liedje *Blurred Lines* gestolen was van Marvin Gaye’s *Got to give it up*. Het had niet meegeholpen dat de componist van *Blurred Lines* in de rechtszaal had verklaard dat hij in studio op zoek was geweest naar een song met dezelfde *groove* als zijn lievelingsliedje *Got to give it up*.

Toch is dat eigenlijk gek, want stijl en genre worden juist niet beschermd in het auteursrecht. “Beschermbaar is alleen muziek met eigen oorspronkelijk karakter en een persoonlijk stempel van de maker, afgekort EOK & PS,” aldus De Knock. En als je de twee liedjes goed vergelijkt op bijvoorbeeld ritme, dynamiek en akkoordprogressie, dan zie je vooral verschillen. De Knock liet beide liedjes eens horen. “Wie vindt dit inbreuk?” vroeg ze. Niemand in het publiek stak zijn hand omhoog. “Mooi, dan zijn we het daarover eens,” lachte ze.

Sampling als kunstvorm

Een jurist die zéker kennis van muziek heeft, is Bjorn Schipper – advocaat, maar ook actief als DJ. Op zijn website afficheert hij zich met sneakers die onder een toga **uitpiepen**. Hij sprak deze middag over *sampling* – het gebruik van een ultrakort muziekfragmentje uit andermans werk. Hoe kort zo’n fragmentje ook is, wil je het legaal gebruiken, dan moet je het “clearen” (lees: er veel geld voor betalen). Amerikaanse rechters hebben het gebruik van niet-geclearde samples letterlijk als diefstal aangemerkt. In 2003 zei een rechter in de VS in de *Bridgeport*-zaak: “*Get a license or do not sample.*” En in

twee Duitse zaken omtrent een sample uit de muziek van de elektronische band Kraftwerk was de rechter nog strenger: als je het fragment zelf makkelijk had kunnen namaken, had je dat moeten doen in plaats van samplen.

Schipper pleit ervoor deze teneur los te laten en sampling als kunstvorm te gaan zien. Muzikanten samplen vaak juist om een eerbetoon te brengen aan hun muzikale inspiratiebronnen. “Samples gebruiken is een manier om nieuwe generaties muzikaal op te voeden,” vindt Schipper. Ter illustratie toonde hij een **filmpje** van de artiest Roy Ayers, die afgelopen zomer optrad op het Dekmantel Festival. Het jonge publiek kende zijn muziek, dankzij sampling – Ayers is de meest gesampled artiest ter wereld.

Gretige Europese rechter

Als laatste sprak de VU-hoogleraar intellectuele eigendom Martin Senftleben, over linken en streamen. Als je op jouw website een **link** plaatst naar een andere website, maak je dan de informatie op die andere website opnieuw openbaar in de zin van artikel 12 Auteurswet? Niet volgens het Europees Hof van Justitie in de zaak *Svensson*. Het internetpubliek is volgens het hof namelijk maar één publiek, aan wie je maar één keer iets openbaar kan maken. Professor Senftleben vroeg zich hardop af of dit wel een verstandige beslissing was. Volgens hem viel de kwestie waarschijnlijk überhaupt niet onder de reikwijdte van het Europese recht, maar “rechters hebben natuurlijk de neiging dit soort interessante vragen naar zich toe te trekken,” zei hij.

Het inmiddels dorstige publiek bleef enthousiast napraten tijdens de borrel. “Het was een goed idee om hier helemaal voor uit Brussel te komen,” vond een Belgische IE-advocaat.

*Meer weten over muziek en IE-recht? Bindu de Knock schreef daar recent het boek **Noot voor Noot** over.*

OVER DE AUTEUR

Webmeester